

Affenpinscherklubben

RAS

Rasspecifica Avelsstrategier

2006 tom 2010

Historia

Kynologer har dragit slutsatsen att det i affenpinscherns ådror flyter blod från den så kallade Torvhunden, *Canis Familiaris Palustris*.

Affenpinschern är en mycket gammal tysk ras som avbildades på målningar av konstnären Jan van Eyck (1395-1441) och i träsnitt av konstnären Albert Dürer (1471-1528).

Från Mrs Wood (en engelsk domare) finns det brev daterade 1720 som beskriver den lilla svarta hunden, dess rörelser, karaktär, päls och liknande, med ungefär samma standard som dagens affenpinscher.

Affenpinschern tros vara anfäder både till dvärgschnauzern och griffon bruxellois.

Rasen registrerades för första gången i Tyskland år 1879.

Dvärgpinscher och affenpinscher (kort- och långhårig pinscher) var fram till 1896 klassificerade som en ras.

På Berlinutställningen detta år beslöts att den långhåriga varianten hädanefter skulle kallas affenpinscher. Vid denna tid var affenpinschern etablerad i Tyskland, speciellt i de södra delarna. Rasen var populär som komisk, liten sällskapshund, men även rasens arbete som gårdsvakt och råttjägare värdesattes högt.

Rasen började bli mycket populär även i andra delar av kontinenten, speciellt i Belgien och Frankrike.

Efter första världskrigets förödande effekter på rasens antal, vilket rasen aldrig lyckats återhämta sig ifrån, registrerades så sent som 1984 endast 7 affenpinscher i Tyskland.

I Sverige under 20-talet föddes bl.a. tiken Pierrette av Håknäs, som 1928 blev champion. Några år senare ställdes ett par affenpinscher ut i Göteborg. Efter detta blev det tämligen tyst om rasen. Det skulle dröja ända till 1963 innan rasen återinfördes till Sverige. Då importerades från Österrike tikarna Cindi V Reburg och Cinderella V Reburg. Cinderella blev dock aldrig registrerad i Svenska Kennelklubben. Mellan åren 1963-1968 registrerades sammanlagt 12 affenpinscher i Sverige. Tyvärr registrerades det inte fler affenpinscher, så återigen dog rasen ut i Sverige.

1986 var nästa milstolpe för affenpinschern. Då importerades hanhunden Happy vd Rheinpfalz och tiken Indira vd Rheinpfalz från rasens hemland Tyskland. Denna gång kom rasen som tur var tillbaka för att stanna!

Nu registreras mellan 20 - 25 valpar om året. Mellan åren 1986-2002 registrerades 331 affenpinscher.

Affenpinsche rns situation 1986-1995

Källor: SKK Rasdata/Genetica Lathunden. Rasenkät utförd av Affenpinscherklubben 1996 baserad på registrerade hundar 1986 tom 1995. 121 (56-65) individer har redovisats. Svarefrekvens 71,5 %.

Population

Under åren 1986 t o m 1995 har 27 hanhundar och 40 tikar använts i avelsarbetet. De har tillsammans fått 92 valpkullar med sammanlagt 154 registrerade valpar.

Antalet exporter mellan 1986-1995 är: 4 till Norge, 1 till Australien, 1 till Polen. Även till USA har det exporterats ett okänt antal hundar, troligtvis 3.

Antalet importerade hanhundar mellan 1986-1995 är 6. Antal barn och barnbarn sträcker sig fram till 2003. Inom parentes står exporterande land samt årtal då hunden registrerades i Sverige.

Happy VD Rheinpfalz (Tyskland, 1986)	3 kullar	1+4 valpar	17 barnbarn.
Poldi Maskottchen (Tyskland, 1987)	8 kullar	6+10 valpar	67 barnbarn.
Hilane's Corey Hart (USA, 1988)	4 kullar	11+7 valpar	21 barnbarn.
FMK's Zulu of Hilane (USA, 1989)	5 kullar	8+9 valpar	31 barnbarn.
Osgood Farms JackaDandy (USA, 1990)	1 kull	1+0 valpar	0 barnbarn.
Tonsarne Harlequin at Urax (GB, 1990)	2 kullar	1+1 valpar	0 barnbarn.

Av de 77 svenskfödda hanhundarna (ur 44 kullar) som har registrerats mellan åren 1986 och 1995, har 21 använts i avel. Antalet barn och barnbarn sträcker sig fram till 2003. Inom parentes; årtal då hunden registrerades.

La Rocca's I've Got the Power (1987)	5 kullar	6+5 valpar	14 barnbarn.
La Rocca's Biggles (1989)	2 kullar	1+2 valpar	1 barnbarn.
Urax Calypso (1989)	1 kullar	3+0 valpar	3 barnbarn.
Urax Pajas (1989)	7 kullar	14+10 valpar	40 barnbarn.
La Rocca's Kevin (1990)	2 kullar	1+5 valpar	2 barnbarn.
La Rocca's Leo de Lyx (1990)	3 kullar	1+3 valpar	6 barnbarn.
Sibbles Affe Barbapappa (1990)	6 kullar	4+10 valpar	35 barnbarn.
Urax Pierott (1990)	3 kullar	3+1 valpar	16 barnbarn.
Vandrarstogens Tom Puss (1990)	2 kullar	2+1 valpar	5 barnbarn.
La Rocca's Rotchild (1991)	4 kullar	7+9 valpar	6 barnbarn.
Back-Street's Mr Monkey at Urax (1992)	1 kull	2+2 valpar	1 barnbarn.
Urax Akrobat (1992)	2 kullar	2+3 valpar	19 barnbarn.
Comon Apollon (1993)	1 kullar	1+0 valpar	18 barnbarn.
Vandrarstogens Little Less (1993)	1 kull	2+2 valpar	10 barnbarn.
La Rocca's Grymling (1994)	2 kullar	2+1 valpar	0 barnbarn.
Urax Boheme (1994)	10 kullar	9+11 valpar	23 barnbarn.
Vandrarstogens Little Ebony (1994)	4 kullar	11+2 valpar	12 barnbarn.
Laroussu's Cheddar (1995)	2 kullar	3+3 valpar	0 barnbarn.
Drumbold's Lakrits Manne (1995)	1 kull	1+0 valpar	0 barnbarn.
Urax Alf (1995)	8 kullar	7+15 valpar	4 barnbarn
Vandrarstogens Little Favourite (1995)	2 kullar	4+2 valpar	14 barnbarn.

Antalet importerade tikar mellan 1986-1995 är 9. Antal barn och barnbarn sträcker sig fram till 2003. Inom parantes står exporterande land samt årtalet då hunden registrerades i Sverige.

Indira vd Rheinpfalz (Tyskland, 1986)	3 kullar	3+5 valpar	17 barnbarn.
Katinka vd Rheinpfalz (Tyskland, 1987)	5 kullar	7+5 valpar	19 barnbarn.
Raissa Maskottchen (Tyskland, 1987)	3 kullar	3+5 valpar	17 barnbarn
Osgood Farms Arbitrageur (USA, 1988)	3 kullar	7+5 valpar	31 barnbarn
Tonsarne Columbine (England, 1988)	4 kullar	5+5 valpar	34 barnbarn
Furstin Fine Flower (England, 1988)	3 kullar	9+4 valpar	31 barnbarn
Furstin Front Runner (England, 1991)	3 kullar	4+5 valpar	35 barnbarn
Tonsarne Lady be good (England, 1992)	3 kullar	6+6 valpar	22 barnbarn
Tonsarne Cinderella (England, 1990)	4 kullar	14+4 valpar	14 barnbarn

Av de 77 svenskfödda tikarna (ur 45 kullar) som har registrerats mellan åren 1986 och 1995 har 31 använts i avel. Antalet barn och barnbarn sträcker sig fram till 2003. Inom parantes står årtalet då hunden registrerades.

La Rocca´s Cabochard (1988)	1 kull	1+0 valpar	0 barnbarn
La Rocca´s Shaky the Black Blues (1988)	2 kullar	1+1 valpar	2 barnbarn
La Rocca´s Birdie Nam-Nam (1989)	2 kullar	1+2 valpar	15 barnbarn
La Rocca´s Delicata (1989)	1 kull	1+0 valpar	0 barnbarn
Urax Can-Can (1989)	1 kull	1+2 valpar	0 barnbarn
Urax Piruett (1989)	1 kull	3+0 valpar	3 barnbarn
La Rocca´s Checkpoint Sweden (1990)	1 kull	1+1 valpar	0 barnbarn
La Rocca´s Itzy Zuludotter (1990)	1 kull	0+1 valpar	0 barnbarn
La Rocca´s Karamelle (1990)	2 kullar	1+4 valpar	8 barnbarn
Sibbles Annie Get Your Gun (1990)	1 kull	0+1 valpar	0 barnbarn
Urax Prima-Ballerina (1990)	3 kullar	4+1 valpar	18 barnbarn
Urax Puppet (1990)	4 kullar	4+9 valpar	12 barnbarn
La Rocca´s Show Me Heven (1991)	4 kullar	7+10 valpar	18 barnbarn
La Rocca´s Still Got the Blues (1991)	3 kullar	2+5 valpar	9 barnbarn
Laroussu´s Appelonia (1992)	1 kull	0+1 valpar	5 barnbarn
Urax Abrakadabra (1992)	1 kull	1+1 valpar	0 barnbarn
Vandrarstigens Little Black Sarah (1992)	1 kull	0+1 valpar	1 barnbarn
Alli-Um´s Bel Ami (1993)	1 kull	0+2 valpar	0 barnbarn
Urax Prima (1993)	3 kullar	7+3 valpar	22 barnbarn
Vandrarstigens Little Dear Lonely (1993)	1 kull	1+0 valpar	0 barnbarn
Alli-Um´s Candy (1994)	1 kull	1+2 valpar	7 barnbarn
Laroussu´s Bacteria (1994)	1 kull	0+1 valpar	1 barnbarn
La Rocca´s Geischa (1994)	2 kullar	2+3 valpar	6 barnbarn.
Urax Briljant (1994)	3 kullar	2+3 valpar	6 barnbarn
Urax Anoplura (1994)	3 kullar	3+3 valpar	18 barnbarn
Vandrarstigens Little Fun (1994)	1 kull	0+4 valpat	0 barnbarn
Alli-Um´s Elin (1995)	1 kull	1+0 valpar	0 barnbarn
Comon Baetica (1995)	1 kull	2+1 valpar	0 barnbarn
Comon Bonadea (1995)	2 kullar	2+0 valpar	0 barnbarn
Laroussu´s Camenbert (1995)	1 kull	1+0 valpar	5 barnbarn
La Rocca´s Charisma (1995)	1 kull	1+0 valpar	0 barnbarn

Inavelsgrad för åren 1986 tom 1990

Årtal	1986	1987	1988	1989	1990	1986 tom 1990
Inavelsgrad i %	----	13,6 %	13,5%	5,06%	2,11%	Snitt totalt 6,1%
Antal kullar	----	2	3	5	8	Totalt 18 kullar
Antal valpar	----	3	4	20	26	Totalt 53 valpar
Genomsnitt valpar/kull	----	1,5	1,5	4	2,9	Snitt 2,9 valpar

Genomsnittlig inavelsgrad för åren 1986 t o m 1990 är 6,1% per år.

Inavelsgrad för åren 1991 tom 1995

Årtal	1991	1992	1993	1994	1995	1991 tom 1995
Inavelsgrad i %	1,12%	9,39%	7,07%	5,28%	8,46%	Snitt totalt 7,04%
Antal kullar	5	11	7	6	10	Totalt 39 kullar
Antal valpar	13	22	19	20	27	Totalt 102 valpar
Genomsnitt valpar/kull	2,6	2	2,7	3,33	2,7	Snitt 2,6 valpar

Genomsnittlig inavelsgrad för åren 1991 t o m 1995 är 7,04% per år.

Hälsa

Rasen största problem gällde reproduktionen och då främst vid valpningen samt antalet dödfödda/missbildade och avlivade valpar. Patella Luxation var även det ett av de större problemen.

Reproduktion

Enkätsvaren visade att en del hanhundar endast hade 1 testikel samt att enstaka hanhundar hade fertilitetsproblem.

Enkätsvaren visade att enstaka tikar någon gång hade varit skendräktiga. Av de 19 tikar som hade använts i avel hade de flesta haft förlossningsproblem. De flesta hade fått kejsarsnitt minst 1 gång.

Ur 44 valpkullar var 75,2% levande valpar samt 24,8% dödfödda eller valpar som avlivats.

HD och Patellaluxation

Ett fåtal individer var behäftade med HD/Legg Phertes. Många individer var behäftade med Patella Luxation. 7,4 % av de redovisade hundarna hade känd knäledstatus 0-0, veterinärintyg utfärdat.

Epilepsi/kramper

Några av de redovisade hundarna hade vid ett eller fler tillfällen haft någon form av kramp.

Enstaka hundar var redovisade med öppen fontanel.

Utdrag ur: Standard för Affenpinscher

Grupp 2 FCI nr 186
URSPRUNGLAND/HEMLAND Tyskland
ANVÄNDNINGSSOMRÅDE: Sällskapshund
FCI-KLASSIFIKATION : Grupp 2, sektion 1

BAKGRUND/ÄNDAMÅL: Affenpinschern hölls ursprungligen som sällskapshund i ett område i sydtyskland. Rasens anfäder finns avbildade på träsnitt gjorda av konstnären Albert Dürer (1471 - 1528). Rasen registrerades första gången i Tyskland år 1879. Denna vid föregående sekelskifte mycket populära dvärghund utvecklades ur den strävåriga pinschern. Det aplika uttrycket förstärktes av den sträva hårkransen runt huvudet. Färgerna varierade från enfärgat gulaktigt, rödbrunt eller gråvitt till mörkgrått, gråsvart eller helsvart.

HELHETSINTRYCK: Affenpinschern är strävårig, liten och kompakt med ett aplikt uttryck.

VIKTIGA MÅTTFÖRHÅLLANDEN: Förhållandet mellan mankhöjd och kropps längd skall vara sådant att rasen ser så kvadratisk byggd ut som möjligt.

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR: Till sättet är affenpinschern oförskräckt, vaksam, envis och tillgiven, ibland med temperamentsfullt humör. Det är en trevlig familjehund på alla sätt och vis.

Hela standarden: se bilaga 1.

1 bilaga

Kommentar: I avelsarbetet har Affenpinscherklubben valt att inte i detalj granska de olika exteriöra delarna i rasstandarden. Tonvikten läggs på rasens överlevnad och att bredda den genetiska variationen. Naturligtvis så nära den ideala affenpinschern som möjligt.

Nulägesanalys

Källor: SKK Rasdata/Lathunden. Rasenkät utförd av Affenpinscherklubben 2003 baserad på registrerade hundar 1995 tom 2002. 118 enkäter har inkommit. Svarefrekvensen var 50 procent.

Snabbanalys av Per-Erik Sundgren: se bilaga 2

1 bilaga

Eftersom affenpinscher är en så fåtalig ras så bör det påpekas att analysen inte är statistiskt säkerställd utan endast ger en fingervisning om vad som kan vara avvikelser från det normala.

Population

Affenpinschern är antalsmässigt en extremt liten ras i hela Europa. Även i USA finns det förhållandevis få affenpinscher.

På grund av att affenpinschern är så fåtalig över hela världen, medför det svårigheter att hitta individer som inte är besläktade. Även om vi letar efter affenpinscher i andra länder i Europa, Canada och Australien så visar det sig ofta att det finns gemensamma anfäder.

I USA är möjligheterna större att hitta mindre besläktade affenpinscher.

Valpstatistik Tyskland och Finland, se bilaga 3

1 bilaga

Tillgänglig och utnyttjad populationsstorlek

Den tillgängliga avelsbasen efter 30 körningar på LatHunden visar på 35 - 50 individer.

(Tillgänglig avelsbas visar hela den tillgängliga möjligheten att genom parning inte minska den genetiska variationen i rasen). Enligt genetikerna behöver en hundras ha minst 100 individer i den tillgängliga avelsbasen för att rasen självständigt ska kunna klara sig utan importer eller annan hjälp utifrån. En tillgänglig avelsbas på 50 och därunder pekar på att en ras är utrotningshotad.

Utnyttjad avelsbas 177. Beroende på kontinuerlig import.

Den utnyttjade avelsbasen är det antal individer som, genom importer och parningar utomlands, visar den avelsbas som faktiskt använts.

Import

Under åren 1995 tom 2003 har 4 hanhundar importerats från Finland, England, Norge och Polen. Under samma tid har 9 tikar importerats från England, Finland och Tyskland.

Av de importerade hanhundarna har 3 använts i avel. En har 32 avkommor och de två andra har 3 respektive 5 avkommor (sammanlagt 40).

Åtta av de importerade tikarna har använts i avel och har sammanlagt lämnat 40 avkommor.

Export

Åren 1995 tom 2003 har svenska uppfödare exporterat 6 affenpinscher till Norge, 1 till Finland och 1 till Holland.

Under 2004 har 1 tik exporterats till Ukraina, 1 tik till Tyskland 1 tik till Norge och 1 tik till Italien. En svensk hanhund har även lånats ut till avel till en amerikansk tik och resultatet blev tre levande valpar födda i USA.

Hanhundsanvändningen

Under åren 1986 tom 2003 har 33 hanhundar med utländskt registreringsnummer lämnat avkomma i Sverige. Av hanhundar med svenskt registreringsnummer har 49 stycken lämnat avkomma.

Enligt de rekommendationer som finns beträffande antal avkomma till en enskild individ, bör antalet inte överstiga 5 % av en årskull valpar eller 25% under den aktiva avelsperioden.

Det skulle innebära att varje hanhund under de senaste åren inte borde ha lämnat mer än 6 valpar efter sig.

År	1999	2000	2001	2002	2003	Totalt
Antal valpar	26	19	22	27	30	124

Av de 49 svenskregistrerade hanhundarna som har lämnat valpar efter sig har 13 stycken fler än 10 valpar. Variationen är från 11 till 32 valpar. Några är fortfarande aktiva i avelsarbetet.

Det finns i Sverige uppskattningsvis 175-250 affenpinscher idag. Under åren 1999 t o m 2003 har 22 hanhundar och 34 tikar använts i avelsarbetet. De har fått 52 valpkullar med sammanlagt 124 registrerade valpar.

Under åren 1997 t o m augusti 2003 registrerades 38 valpkullar med en eller fler hanhundar. En jämförelse av stamtavlorna fyra anor bakåt, visar att alla utom fyra hanhundar har gemensamma anfäder i de närmaste fyra leden bakåt.

1 hanhund har inga gemensamma anfäder med 7 av de övriga hanhundskullarna.

1 hanhund har inga gemensamma anfäder med 12 av de övriga hanhundskullarna.

1 hanhund har inga gemensamma anfäder med 19 av de övriga hanhundskullarna.

1 hanhund har inga gemensamma anfäder med 21 av de övriga hanhundskullarna.

Av de hanhundar som finns idag kan, av olika skäl, närmare hälften inte användas i avel.

Avel under åren 1999 tom 2003

Inavelsgrad för åren 1999 tom 2003

Årtal	1999	2000	2001	2002	2003	1999 tom 2003
Inavelsgrad i %	2,71%	4,24%	3,07%	4,36%	2,58%	Snitt totalt 3,4%
Antal kullar	8	10	11	11	12	Totalt 52
Antal valpar	26	19	22	27	30	Totalt 124
Genomsnitt valpar/kull	3,25	1,9	2,0	2,45	2,5	Snitt 2,38 valpar

Genomsnittlig inavelsgrad för åren 1999 t o m 2003 är 3,4 %

Av de affenpinscher som har registrerats under åren 1998 t o m 2002 har 12 hanhundar och 21 tikar lämnat registrerade valpar.

Hanhundarnas parningsdebut varierar från 14 till 28 månader. Genomsnittlig ålder för parningsdebuten är 17,5 månader.

Tikarnas parningsdebut sträcker sig från 19 till 44 månader med en genomsnittlig första parning vid 25 månader.

Rasklubbens avelsurval: Båda föräldraren ska ha ett 1: a pris på officiell utställning, (krav för valphänvisning). Inga andra urval har tidigare gjorts.

From mitten av år 2004 publicerades i klubbtidningen och på klubbens hemsida även rekommendationer till uppfödarna att om möjligt arbeta enligt nedan:

- Högsta inavelsgrad i varje kull 6,25 % som motsvarar kusinparning.
- Öka antalet obesläktade hundar i avel, framförallt hanhundar.
- Verka för att så många affenpinscher som möjligt används i avel åtminstone en gång.
- Undvika att upprepa samma kombination.

I övrigt gäller SKK:s grundregler för uppfödare som finns att hämta på SKK:s hemsida eller som, mot en liten avgift, kan beställas från SKK.

AFFENPINSCHERKLUBBENS ENKÄTUNDERSÖKNING 1996 - 2002

Totalt antal redovisade: 118 hundar (46-71)

Infektioner

Ögon 8

Öron 11

Halsinfektion 6

Urinvägsinfektion 2

Annan infektion 10

Mag- och tarmproblem 22

Kommentarer:

Ögoninfektion – mestadels vid enstaka tillfällen 7 (5,7%) samt 1 starrblind.

Öroninfektion – mestadels enstaka tillfällen 11 (9,3%).

Mag- och tarmproblem – flertalet efter olämpligt födointag 22 (18,6%).

– 12 hundar (ca 10 %) har kroniska eller återkommande infektioner i ögon, öron eller hals. En har kronisk bronkit och en har kronisk seriös rinit och några har återkommande magproblem.

Hudproblem.

Klåda 10. Mestadels tillfällig klåda.

Allergi 3. Diagnos av veterinär.

Kommentar:

3 stycken har återkommande klåda.

Skelett och Leder

HD 12

Legg Phertes 1

Patella Luxation 12

Sammanväxta kotor 1

Annat 12 (Bl.a. Diskbråck 3, höft ur led 4)

Benbrott 15 (Mellan 3mån-1år: 14 / 1 år-5år: 1)

Kommentarer:

HD - 12 stycken (10 %). Hur det egentligen ser ut i rasen vet vi inte pga att det nästan enbart är hundar som har haft problem med haltning eller uppvisat smärta som har röntgats. En markant ökning av kända affenpinscher belastade med HD har skett efter förra rasinventeringen. Mörkertalet är okänt. 6 hundar har opererats och en behandlas med homeopatiska medel.

Resterande hundar – någon behandling har inte uppgivits.

Patella Luxation - 12 hundar (10 %). Mörkertalet är okänt av samma skäl som HD.

6 hundar är opererade. 1 hund behandlas med selen och övriga har inte uppgivit någon behandling.

Benbrott – 15 hundar varav 14 under ett års ålder. 5 enkätsvar har uppgivit olycka som orsak till benbrottet. Övriga har inte angett någon orsak.

Annat

Krampanfall/epilepsi 11

Hjärtfel 10

Tumörer 7
Njur- och Leverproblem 1
Bråck 1 Sköldkörtelfel 2 Diabetes 1

Kommentarer:

Krampanfall/EP 2 har diagnosen EP ställd av veterinär varav debuten hos en hund skedde vid 9 års ålder. 3 hundar har haft upprepade krampanfall sedan tidig ålder och behandlas. Diagnos har dock inte uppgivits.

Hjärtfel – Alla utom en har fått diagnos efter åtta års ålder.

Tumörer – Så gott som samtliga är äldre tikar.

Bråck – Frågan fanns inte upptagen i enkäten. Misstanke finns dock om att antalet individer med bråck (navel-, ljumsk- och pungbråck) är fler än vad som kan anses normalt.

Bett och Tänder

Normalt bett 80

Underbett 19 Saxbett 2 Oregelbundet bett/tänder 11

Komplett antal tänder 67

Saknar tänder: 32 Incisiver: 9 P1+P2: 9 Kindtänder: 2 Mkt tandsten: 7

Kommentarer:

80 hundar (68 %) har normalt bett.

32 hundar (27 %) har tandbortfall.

Beteendeproblem

Antal Redovisade 118. Beteendeproblem 48.

Skällighet 8. Aggressivitet 6. Rädsla 19. Ej rumsrena 10.

Ätstörning 1. Vaktig 2. Andra 2.

Kommentar: I nästan 100 % av enkätsvaren uppgavs att man var nöjd med val av ras (endast en var av annan åsikt) och flertalet ansåg även att uppgivet problem var en bagatell, där rasens positiva egenskaper vida översteg uppgivet ”problem”.

Övrigt

Olycksfall 9: bl a bitskador, klokapfel, ormbett.

Andra sjukdomar 11 st: bl a analsäcksinflammation

Bortgång

1 år-5 år: 5

6 år-9 år: 2

10 år-14 år: 9

Avel

Önskat använda i avel 52 (Både hanhund och tik)

Parningovillig 49. Parningovilliga 3. Parning resulterade i valpar 41. Inga valpar 14.

Hanhundar

Redovisade hanhundar 46

Prostataproblem 2

2 normala testiklar 38. Endast 1 testikel 4. Inga testiklar 4

Tikar

Antal redovisade tikar 71
Skendräktig 9. Livmodersinflammation 7.
Tikar använda i avel 32. Förlossningsproblem 18.

Valpning

Antal redovisade tikar 71. Antal tikar använda i avel 32.
Valpkullar 80
Levande valpar 183. Dödfödda 57.
Missbildade/avlivade 24 valpar i 13 kullar.

Förlossningsproblem

Antal redovisade tikar 71. Antal tikar använda i avel 32. Valpkullar 80
Förlossningsproblem 17: Värksvaga 8. Annat 9.
Kejsarsnitt 16

Kommentarer:

Av 32 tikar har 16 (50 %) valpat med hjälp av kejsarsnitt. De två största orsakerna till valpningssvårigheterna är värksvaghet och infektion i samband med dräktigheten eller valpningen.

Dödfödda och missbildade eller avlivade valpar är tillsammans 81 stycken. Levande födda och registrerade valpar 183 stycken vilket innebär att 30 % av valparna inte är livsdugliga.

Den genetiska variationen

Det lilla antalet affenpinscher i Sverige och Europa medför att avelsbasen är oroväckande låg. Rasen är helt beroende av importer och då av obesläktade individer.

Hälsa

Rasens största problem gäller reproduktionen och då främst vid valpningen samt antalet dödfödda/missbildade och avlivade valpar. Svaren visar även på att omkring 10 % av hundarna har HD och/eller Patella, mörkertalet är stort då det nästan bara är svårt drabbade hundar som har undersökts. Ett annat problem kan vara EP/kramper samt medfödda bråck.

Sammanfattning samt förslag till avelsmål och strategier

Klubbens avelsmål och strategier är avsedda att vara ett hjälpmedel för uppfödare och hanhundsägare. Avsikten är att rasen inte utrotas i Sverige och Europa utan ska överleva och kunna leva ett långt liv utan hälsostörningar.

Population

Affenpinschern är fåtalig i hela världen och det är svårt att hitta obesläktade hundar. Rasen är att betrakta som allvarligt utrotningshotad.

Tyngdpunkten på avelsarbetet med rasen måste därför inriktas på att öka den genetiska variationen. Enligt genetiker medför en ökad genetisk variation även att en del hälsostörningar minskar och fertiliteten ökar.

Nuläge

Avelsbasen är 35 till 50. Pga det lilla antalet registreringar som gjorts i Sverige är det idag svårt att få en säker uppgift om avelsbasen.

Avelsmål

Att år 2010 fortfarande ha aktiva uppfödare i Sverige.

Till år 2010 öka den genetiska variationen genom att:

- Öka avelsbasen till 50-65.
- Om möjligt minska inavelsgraden.
- Öka registreringarna från 30 till 60 per år.
- Minska antalet avkomma efter en enskild individ till högst 25 % av en årskull valpar.

Strategier

Rasklubben

- Ta initiativ till ett internationellt samarbete.
- Undersöka möjligheter till DNA-analys avseende släktskapen i rasen.
- Undersöka förutsättningar och fördelar/nackdelar med eventuell enstaka raskorsning.
- Kontinuerligt informera medlemmarna om population och avelsstruktur.
- Publicera inavelsgraden på valpkullarna på hemsidan och i tidningen.
- Informera om antal avkomma efter enskild hanhund.
- Anordna minst ett möte om året med avelsarbetet i fokus.
- Årligen göra en analys och utvärdering av avelsstrukturen.
- Informera om vikten av tillförsel av obesläktade affenpinscher i aveln.

Medlemmar

Medlemmarna ska aktivt medverka i arbetet att öka den genetiska variationen genom:

- Kontroll av inavelsgraden på planerade kullar (högst 6,25 %) och helst avsevärt lägre.
- Kontroll av antalet avkomma efter planerad hanhund.
- Inte upprepa en tidigare gjord avelskombination.

Hälsa

Eftersom affenpinschern är en så antalsmässigt liten ras är utvärderingen av den enkät som gjordes under hösten 2003 inte statistiskt signifikant.

Nuläge

Av enkätsvaren framgår att det finns en hel del hälsoproblem varav de allvarligaste störningarna verkar hänga samman med reproduktionen.

Avelsmål

Att år 2010 ha en tydligare bild av hur utbredda anomalierna är i rasen.

Strategier

Rasklubben

- Samla kunskap om de anomalier som förekommer i rasen.
- Utreda och föreslå ev lämpliga åtgärder.
- Fortlöpande informera om rasens hälsa, nya forskningsrön, mm.
- Enkätundersökning i hela rasen 2009 som ska vara sammanställd under 2010.
- Arkivera information om avvikelser som ägare eller uppfödare rapporterar.

Medlemmar

- Ha god kännedom om den egna hundens hälsa och undvika att para med hund behäftad med samma anomali.
- Aktivt medverka till att kunskapen om hälsostörningar och dess orsaker blir klarlagda genom att svara på hälsoenkäter samt anmäla avvikelser mm till den i klubben ansvariga.
- Inte använda individer till avel som besväras av hälsostörningar som antas vara ärftliga.

Reproduktion och valpning

Nuläge

Hälften av valpningarna sker med hjälp av kejsarsnitt. Den vanligaste orsaken till valpningsproblemen tyder på värksvaghet. Antalet dödfödda, missbildade och avlivade valpar före registrering är nära en tredjedel av antalet födda valpar.

Det är inte klarlagt vad som orsakar problemen med valpningar och icke livsdugliga valpar. En möjlig orsak kan vara att släktskapen i rasen är för hög.

Avelsmål

- Att till år 2010 minska antalet valpningar med komplikationer till 35 % och höja andelen livsdugliga valpar till 75 %.

Strategier

Rasklubben

- Fortlöpande sända ut frågeformulär om parning, valpning och valparnas hälsa fram till försäljning.
- Följa utvecklingen i andra raser och inom forskningen på området.
- Sammanställa och söka utreda orsakerna till svårigheterna gällande

Medlemmar

- Fortlöpande rapportera om parning, valpning och valparnas hälsa (valpenkät).
- En tik som har haft valpningsproblem mer än en gång ska inte användas i avel.

Mentalitet

Nuläge

Affenpinschern är oförskräckt, vaksam, envis och tillgiven, ibland med temperamentsfullt humör. Det är en trevlig familjehund på alla sätt och vis.

Några ägare upplevde sin affenpinscher som skällig, rädd mm.

Avelsmål

Att bibehålla rasens karaktär och temperament som gör affenpinschern till en socialt väl fungerande hund.

Strategier

Rasklubben

- Informera om olika beteenden samt tänkbara åtgärder.
- Undersöka orsakerna till upplevda problem.
- Undersöka möjligheterna till mentaltest eller annan lämplig test för att få en rasprofil.

Medlemmar

- Ska vara medvetna om mentalitetens betydelse och inte använda individer med beteendestörningar i avel.
- Informera valpköpare om affenpinschernas temperament.

Exteriör

Nuläge

Affenpinschern är exteriört en heterogen ras. I samma kull kan valparna vara mycket olika.

Avelsmål

Att bibehålla affenpinschernas rastypiska detaljer och på lång sikt få en exteriört mer homogen ras med god funktion.

Strategier

Rasklubben

Stimulera medlemmarna att besöka rasspecialerna och officiella utställningar.

Rasspecifika avelsstrategier är ett levande dokument och kommer fortlöpande att utvärderas och revideras varefter ny kunskap inhämtas.

Att gälla fr o m 2006-01-01 t o m 2010-12-31.

Redogörelse för Affenpinscherklubbens arbete med RAS

Affenpinscherklubben har under hösten 2003 skickat ut en hälsoenkät till registrerade ägare av affenpinscher. 118 enkätsvar (hälften) har kommit tillbaka till klubben och har sammanställts.

Sammanställningen har redovisats i "Affenbladet" nr 1/2004 och på klubbens årliga rasträff i juli 2004.

Ett avelsmöte avhölls dagen efter klubbens "specialutställning" i augusti 2004, där även Karin Drotz från SKK närvarade. På mötet redovisades svaren på hälsoenkäten. Ansvariga avelsråd i klubben gick igenom de anomalier som fanns i rasen samt vilka åtgärder som vidtagits för att öka kunskapen om avvikelserna ifråga. Utkast till rasens historik och populationen i Sverige idag diskuterades. Mötet diskuterade också en del strategier.

Under hösten 2004 har rasklubben haft kontakt med Per-Erik Sundgren som har gjort en snabbanalys av rasen som klubben fick i mitten av oktober 2004. Per-Erik Sundgren har tittat på rasens population och situation i nuläget samt givit förslag på tänkbara avelsstrategier.

I början av november 2004 fick klubben hjälp med att översätta en förfrågan till PSK i Tyskland avseende eventuella avelsmål, policy och hälsoproblem mm.

I "Affenbladets" julnummer redovisades Per-Erik Sundgrens snabbanalys och förslag till åtgärder.

Styrelsemötet 29 februari 2005 godkände förslaget till avelsmål och strategier.

I samband med rasklubbens årsmöte, avhölls även ett avelsmöte där underlag samt förslag till strategier förelades mötet.

På rasklubbens hemsida finns information om att samtliga handlingar avseende RAS kan fås via e-mail eller skickas per post om frankerat kuvert sänds till sekreteraren.